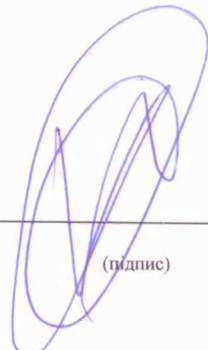

Переклад затверджений

Генеральний директор Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Стефанішина

(ініціали та прізвище)

25 квітня 2018 р.

27.12.2006

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 376/28

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/115/ЄС

від 12 грудня 2006 року

про право на надання в прокат і право на надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності

(кодифікована редакція)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статті 47(2), 55 і 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновки Економічно-соціального комітету,

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) До Директиви Ради 92/100/ЄЕС від 19 листопада 1992 року про право на надання в прокат і право на надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності⁽²⁾ було неодноразово внесено суттєві зміни та доповнення⁽²⁾. З міркувань ясності та раціональності зазначену Директиву необхідно кодифікувати.
- (2) Надання в прокат і надання в позичку об'єктів авторського права та суміжних прав відіграє усе важливішу роль, зокрема, для авторів, виконавців і виробників фонограм та фільмів. Піратство стає все більшою загрозою.
- (3) Належну охорону об'єктів авторського права та суміжних прав правом на надання в прокат і в позичку, а також охорону об'єктів суміжних прав правом на запис, правом на розповсюдження, правом на мовлення та повідомлення до загального відома публіки відповідно можна вважати такою, що має основоположне значення для економічного та культурного розвитку Співтовариства.

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/115/ЄС**від 12 грудня 2006 року****про право на надання в прокат і право на надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності****(кодифікована редакція)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статті 47(2), 55 і 95,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновки Економічно-соціального комітету,

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) До Директиви Ради 92/100/ЄЕС від 19 листопада 1992 року про право на надання в прокат і право на надання в позичку та про деякі суміжні права у сфері інтелектуальної власності⁽²⁾ було неодноразово внесено суттєві зміни та доповнення⁽³⁾. З міркувань ясності та раціональності зазначену Директиву необхідно кодифікувати.
- (2) Надання в прокат і надання в позичку об'єктів авторського права та суміжних прав відіграє усе важливішу роль, зокрема, для авторів, виконавців і виробників фонограм та фільмів. Піратство стає все більшою загрозою.
- (3) Належну охорону об'єктів авторського права та суміжних прав правом на надання в прокат і в позичку, а також охорону об'єктів суміжних прав правом на запис, правом на розповсюдження, правом на мовлення та повідомлення до загального відома публіки відповідно можна вважати такою, що має основоположне значення для економічного та культурного розвитку Співтовариства.
- (4) Необхідно адаптувати охорону авторського права та суміжних прав до нових економічних змін, таких як нові форми використання.
- (5) Творча та мистецька робота авторів і виконавців потребує належних доходів, які є основою для їхньої подальшої творчої та мистецької роботи, а інвестиції, необхідні, зокрема, для виробництва фонограм і фільмів, є особливо великими та ризикованими. Тільки належний правовий захист відповідних правоволодільців може дійсно забезпечити можливість отримання таких доходів і повернення таких інвестицій.
- (6) Таку творчу, мистецьку та підприємницьку діяльність провадять переважно самозайняті особи. Необхідно полегшити провадження такої діяльності шляхом забезпечення гармонізованого правового захисту в межах Співтовариства. Оскільки така діяльність є переважно послугами, їхнє надання повинно полегшуватися гармонізованими правовими рамками у Співтоваристві.
- (7) Законодавство держав-членів необхідно наблизити таким чином, щоб воно не суперечило міжнародним конвенціям, на яких ґрунтуються законодавчі положення про авторське право та суміжні права багатьох держав-членів.
- (8) Правові рамки Співтовариства щодо права на надання в прокат і права на надання в позичку та деяких суміжних прав можуть обмежуватися встановленням того, що держави-члени передбачають для деяких груп правоволодільців права, пов'язані з наданням в прокат і в позичку, а також впровадженням прав на запис, розповсюдження, мовлення і повідомлення до загального відома публіки для деяких груп правоволодільців у сфері охорони суміжних прав.

- (9) Для цілей цієї Директиви необхідно означити поняття «надання в прокат» і «надання в позичку».
- (10) Задля прозорості бажано виключити з понять «надання в прокат» і «надання в позичку» у значенні цієї Директиви деякі форми надання, наприклад, надання фонограм або фільмів для цілей публічного виконання чи мовлення, надання для цілей проведення виставки чи надання доступу для ознайомлення на місці. «Надання в позичку» у значенні цієї Директиви не повинне включати надання між установами, які є доступними для громадськості.
- (11) Якщо надання в позичку, здійснюване доступною для громадськості установою, передбачає стягнення плати, розмір якої не перевищує суму, необхідну для покриття операційних витрат установи, це не повинно вважатися прямою чи непрямою економічною або комерційною вигодою у значенні цієї Директиви.
- (12) Необхідно запровадити механізми, що забезпечуватимуть отримання справедливої винагороди, від якої не можна відмовитися, авторами та виконавцями, які надалі повинні мати можливість доручати реалізацію цього права організаціям колективного управління, які їх представляють.
- (13) Така справедлива винагорода може бути виплачена одним або кількома платежами у будь-який момент під час або після укладення договору. Вона повинна враховувати значення внеску у створення фонограми чи фільму, зробленого відповідними авторами та виконавцями.
- (14) Необхідно також забезпечити охорону прав принаймні для авторів щодо надання в позичку через публічні установи, передбачивши для цього конкретні механізми. Проте, будь-які заходи, вжиті як відступ від виключного права на надання в позичку через публічні установи, повинні відповідати, зокрема, вимогам статті 12 Договору.
- (15) Встановлені в цій Директиві положення щодо суміжних прав не повинні перешкоджати державам-членам поширювати на зазначені виключні права презумпцію, передбачену в цій Директиві для індивідуальних чи колективних договорів щодо виробництва фільмів, укладених між виконавцями і виробником фільму. Окрім того, такі положення не повинні перешкоджати державам-членам передбачати спростовну презумпцію надання дозволу на використання, пов'язаного з передбаченими у відповідних положеннях цієї Директиви виключними правами виконавців, в обсязі, в якому така презумпція допускається Міжнародною конвенцією про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення (далі — «Римська конвенція»).
- (16) Держави-члени повинні мати можливість передбачати ширшу охорону для власників суміжних прав, ніж охорона, яку вимагають встановлені цією Директивою положення щодо мовлення та повідомлення до загального відома публіки.
- (17) Гармонізовані права на надання в прокат і в позичку, а також гармонізована охорона у сфері суміжних прав не повинні реалізовуватися як приховане обмеження торгівлі між державами-членами або у спосіб, що суперечить правилу хронологічної послідовності видів використання, яке було визнано в рішенні, ухваленому у справі *Société Cinéthèque проти FNCF* ⁽⁴⁾.
- (18) Ця Директива не повинна обмежувати обов'язки держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції директив у національне законодавство, як встановлено в частині В додатка I.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I ПРАВО НА НАДАННЯ В ПРОКАТ І В ПОЗИЧКУ

Стаття 1

Об'єкт гармонізації

1. Відповідно до положень цієї глави, держави-члени повинні передбачити, з урахуванням статті 6, право дозволяти чи забороняти надання в прокат і в позичку оригіналів і копій об'єктів

авторського права та інших об'єктів, як встановлено в статті 3(1).

2. Права, передбачені параграфом 1, не повинні вичерпуватися будь-яким продажем або іншою дією з розповсюдження оригіналів і копій об'єктів авторського права та інших об'єктів, як встановлено в статті 3(1).

Стаття 2

Терміни та означення

1. Для цілей цієї Директиви застосовуються такі терміни та означення:

- (a) «надання в прокат» означає надання в користування протягом обмеженого строку з метою отримання прямої чи непрямой економічної або комерційної вигоди;
- (b) «надання в позичку» означає надання в користування протягом обмеженого строку не для отримання прямої чи непрямой економічної або комерційної вигоди, коли це надання здійснюється через доступні для громадськості установи;
- (c) «фільм» означає кінематографічний чи аудіовізуальний твір або рухомі зображення зі звуковим супроводом або без нього.

2. Головний режисер кінематографічного чи аудіовізуального твору вважається його автором або одним з його авторів. Держави-члени можуть передбачити, щоб інші особи вважалися його співавторами.

Стаття 3

Правоволоділці та об'єкти права на надання в прокат і в позичку

1. Виключне право дозволяти чи забороняти надання в прокат і в позичку належить:

- (a) автору щодо оригіналу та копій його твору;
- (b) виконавцю щодо записів його виконання;
- (c) виробнику фонограм щодо його фонограм;
- (d) виробнику першого запису фільму щодо оригіналу та копій його фільму.

2. Ця Директива не поширюється на права на надання в прокат і в позичку будівель і творів ужиткового мистецтва.

3. Зазначені в параграфі 1 права можуть бути передані, відступлені або бути предметом ліцензування за договором.

4. Без обмеження параграфу 6, якщо між виконавцями і виробником фільму укладено індивідуальний чи колективний договір щодо виробництва фільму, повинна існувати презумпція того, що виконавець, на якого поширюється дія цього договору, якщо власне цим договором не передбачено інакше, передав своє право на надання в прокат, з урахуванням положень статті 5.

5. Щодо авторів держави-члени можуть передбачити презумпцію, подібну до встановленої в параграфі 4.

6. Держави-члени можуть передбачити, що підписання договору, укладеного між виконавцем і виробником фільму щодо виробництва фільму, є рівнозначним наданням дозволу на надання в прокат за умови, що такий договір передбачає справедливий винагороду в значенні статті 5. Держави-члени можуть також передбачити, що цей параграф застосовується *mutatis mutandis* до прав, наведених у главі II.

Стаття 4

Надання в прокат комп'ютерних програм

Ця Директива не обмежує статтю 4(c) Директиви Ради 91/250/ЄЕС від 14 травня 1991 року про правову охорону комп'ютерних програм⁽²⁾.

Стаття 5

Неможливість відмови від права на справедливу винагороду

1. Якщо автор або виконавець передав чи відступив своє право на надання в прокат фонограми чи оригіналу або копії фільму виробнику фонограми чи фільму, такий автор або виконавець повинен зберігати право на отримання справедливої винагороди за надання в прокат.
2. Автори або виконавці не можуть відмовитися від права на отримання справедливої винагороди за надання в прокат.
3. Реалізація такого права на отримання справедливої винагороди може бути доручена організаціям колективного управління, які представляють авторів або виконавців.
4. Держави-члени можуть регламентувати, чи можна покладати зобов'язання щодо реалізації права на отримання справедливої винагороди на організації колективного управління і в якому обсязі, а також питання, з кого можна вимагати чи стягувати таку винагороду.

Стаття 6

Відступ від виключного права на надання в позичку через публічні установи

1. Держави-члени можуть відступати від виключного права, передбаченого в статті 1, щодо надання в позичку через публічні установи за умови, що принаймні автори отримують винагороду за таке надання в позичку. Держави-члени повинні мати можливість встановлювати розмір цієї винагороди з урахуванням їхніх цілей популяризації культури.
2. Якщо держави-члени не застосовують виключне право на надання в позичку, передбачене статтею 1, до фонограм, фільмів і комп'ютерних програм, вони повинні запровадити винагороду принаймні для авторів.
3. Держави-члени можуть звільнити деякі категорії установ від сплати винагороди, зазначеної в параграфах 1 і 2.

ГЛАВА II СУМІЖНІ ПРАВА

Стаття 7

Право на запис

1. Держави-члени повинні передбачити для виконавців виключне право дозволяти чи забороняти запис їхніх виконань.
2. Держави-члени повинні передбачити для організацій мовлення виключне право дозволяти чи забороняти запис їхніх передач, незалежно від того, чи такі передачі транслюються дротовим або бездротовим способом, у тому числі кабельним або супутниковим.
3. Розповсюджувач кабелем не має права, передбаченого параграфом 2, якщо вона лише передає через кабель передачі організацій мовлення.

Стаття 8

Мовлення та повідомлення до загального відома публіки

1. Держави-члени повинні передбачити для виконавців виключне право дозволяти чи забороняти мовлення бездротовим способом і повідомлення до загального відома публіки їхнього виконання, окрім випадків, коли виконання вже було передане в мовлення або здійснюється з використанням запису.
2. Держави-члени повинні передбачити право, яке забезпечує сплату користувачем разової справедливої винагороди, якщо опубліковану для комерційних цілей фонограму або відтворення такої фонограми використовують для мовлення бездротовим способом або для будь-якого повідомлення до загального відома публіки, і розподіл цієї винагороди між відповідними

виконавцями та виробниками фонограми. Держави-члени можуть, за відсутності угоди між виконавцями та виробниками фонограми, встановити умови розподілу між ними такої винагороди.

3. Держави-члени повинні передбачити для організацій мовлення виключне право дозволяти чи забороняти ретрансляцію їхніх передач бездротовим способом, а також повідомлення до загального відома публіки їхніх передач, якщо таке повідомлення здійснюється в місцях, доступних для публіки за вхідну плату.

Стаття 9

Право на розповсюдження

1. Держави-члени передбачають виключне право надавати доступ для публіки (шляхом продажу чи іншим шляхом) об'єкти, вказані в пунктах (a)–(d), у тому числі їх копії (далі — «право на розповсюдження») для:

- (a) виконавців щодо записів їхніх виконань;
- (b) виробників фонограм щодо їхніх фонограм;
- (c) виробників перших записів фільмів щодо оригіналу та копій їхніх фільмів;
- (d) організацій мовлення щодо записів їхніх програм, як встановлено в статті 7(2);

2. Право на розповсюдження не повинно вичерпуватися територією Співтовариства щодо об'єкта, зазначеного в параграфі 1, окрім випадків, коли перший продаж такого об'єкта у Співтоваристві здійснено правоволодільцем або за його згодою.

3. Право на розповсюдження не повинно обмежувати конкретні положення глави I, зокрема, статтю 1(2).

4. Право на розповсюдження може бути передане, відступлене або бути предметом ліцензування за договором.

Стаття 10

Обмеження прав

1. Держави-члени можуть передбачити обмеження зазначених у цій главі прав щодо:

- (a) приватного використання (для особистих потреб);
- (b) використання коротких уривків з метою повідомлення про поточні події;
- (c) короткочасного звукового запису, здійснюваного організацією мовлення на своєму власному обладнанні і для своїх власних передач;
- (d) використання виключно в навчальних або науково-дослідних цілях.

2. Незважаючи на параграф 1, будь-яка держава-член може передбачити такі ж обмеження охорони прав виконавців, виробників фонограм, організацій мовлення та виробників перших записів фільмів, які вона передбачає щодо охорони авторського права на твори літератури і мистецтва.

Однак видача примусових ліцензій може бути передбачена лише в обсязі, що його допускають положення Римської конвенції.

3. Зазначені в параграфах 1 і 2 обмеження повинні застосовуватися лише в окремих особливих випадках, які не суперечать звичайному використанню об'єкта і не завдають необґрунтованої шкоди законним інтересам правоволодільця.

ГЛАВА III

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 11

Застосування у часі

1. Ця Директива повинна застосовуватися щодо всіх об'єктів авторського права, виконань, фонограм, передач організацій мовлення і перших записів фільмів, зазначених у цій Директиві, які станом на 1 липня 1994 року перебували під охороною за законодавством держав-членів у сфері авторського права та суміжних прав або які відповідали критеріям для надання охорони відповідно до положень цієї Директиви на вказану дату.
2. Ця Директива повинна застосовуватися без обмеження будь-яких дій з використання, вчинених до 1 липня 1994 року.
3. Держави-члени можуть передбачити, що правоволодільці вважаються такими, що надали свій дозвіл на надання в прокат або в позичку об'єкта, зазначеного в пунктах (a)–(d) статті 3(1), який доведено був наданий третім сторонам для цієї цілі або придбаний до 1 липня 1994 року.
Проте якщо такий об'єкт є цифровим записом, держави-члени можуть передбачити, що правоволодільці мають право на отримання належної винагороди за надання в прокат або в позичку такого об'єкта.
4. Держави-члени можуть не застосовувати положення статті 2(2) до кінематографічних чи аудіовізуальних творів, створених до 1 липня 1994 року.
5. Ця Директива, без обмеження параграфу 3 та з урахуванням параграфу 7, не впливає на жодні договори, укладені до 19 листопада 1992 року.
6. Держави-члени можуть передбачити, з урахуванням положень параграфу 7, що якщо правоволодільці, які набувають нових прав відповідно до національних положень, ухвалених у рамках імплементації цієї Директиви, до 1 липня 1994 року надали свою згоду на використання, їх необхідно вважати такими, що передали нові виключні права.
7. Для договорів, укладених до 1 липня 1994 року, передбачене в статті 5 право на справедливу винагороду, від якого неможливо відмовитися, застосовується, тільки якщо автори чи виконавці або їхні представники подали відповідний запит до 1 січня 1997 року. За відсутності угоди між правоволодільцями щодо рівня винагороди держави-члени можуть встановити такий рівень справедливої винагороди.

Стаття 12

Співвідношення між авторським правом і суміжними правами

Охорона суміжних прав відповідно до цієї Директиви не вносить змін і жодним чином не впливає на охорону авторського права.

Стаття 13

Повідомлення

Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного законодавства, ухвалених у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 14

Скасування

Директиву 92/100/ЄЕС скасувати без обмеження обов'язків держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції директив у національне законодавство, як встановлено в частині В додатка I.

Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву та читати згідно з кореляційною таблицею, наведеною у додатку II.

Стаття 15

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 16

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 12 грудня 2006 року.

За Європейський Парламент

Президент

J. BORRELL FONTELLES

За Раду

Президент

M. PEKKARINEN

(⁴) Висновок Європейського Парламенту, наданий 12 жовтня 2006 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

(⁵) [OB L 346, 27.11.1992, с. 61](#). Директива з останніми змінами і доповненнями, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/29/ЄС ([OB L 167, 22.06.2001, с. 10](#)).

(⁶) Див. частину А додатка I.

(⁷) Об'єднані справи 60/84 та 61/84, ЄСВ 1985 року, с. 2605.

(⁸) [OB L 122, 17.05.1991, с. 42](#). Директива зі змінами та доповненнями, внесеними Директивою 93/98/ЄЕС ([OB L 290, 24.11.1993, с. 9](#)).

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

Скасована Директива з подальшими змінами і доповненнями

Директива Ради 92/100/ЄЕС (OB L 346, 27.11.1992, с. 61)	
Директива Ради 93/98/ЄЕС (OB L 290, 24.11.1993, с. 9)	Тільки стаття 11(2)
Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/29/ЄС (OB L 167, 22.06.2001, с. 10)	Тільки стаття 11(1)

ЧАСТИНА В

Список кінцевих термінів транспозиції в національне законодавство

(*зазначених у статті 14*)

Директива	Кінцевий термін транспозиції
92/100/ЄЕС	1 липня 1994 року
93/98/ЄЕС	30 червня 1995 року
2001/29/ЄС	21 грудня 2002 року

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 92/100/ЄЕС	Ця Директива
Стаття 1(1)	Стаття 1(1)
Стаття 1(2)	Стаття 2(1), вступні слова та пункт (а)
Стаття 1(3)	Стаття 2(1), пункт (b)
Стаття 1(4)	Стаття 1(2)
Стаття 2(1), вступні слова	Стаття 3(1), вступні слова
Стаття 2(1), перший абзац	Стаття 3(1)(a)
Стаття 2(1), другий абзац	Стаття 3(1)(b)
Стаття 2(1), третій абзац	Стаття 3(1)(c)
Стаття 2(1), перше речення четвертого абзацу	Стаття 3(1)(d)
Стаття 2(1), друге речення четвертого абзацу	Стаття 2(1), пункт (c)
Стаття 2(2)	Стаття 2(2)
Стаття 2(3)	Стаття 3(2)
Стаття 2(4)	Стаття 3(3)
Стаття 2(5)	Стаття 3(4)
Стаття 2(6)	Стаття 3(5)
Стаття 2(7)	Стаття 3(6)
Стаття 3	Стаття 4
Стаття 4	Стаття 5
Стаття 5(1) – (3)	Стаття 6(1) – (3)
Стаття 5(4)	—
Стаття 6	Стаття 7
Стаття 8	Стаття 8
Стаття 9(1), вступні та заключні слова	Стаття 9(1), вступні слова
Стаття 9(1), перший абзац	Стаття 9(1)(a)
Стаття 9(1), другий абзац	Стаття 9(1)(b)
Стаття 9(1), третій абзац	Стаття 9(1)(c)
Стаття 9(1), четвертий абзац	Стаття 9(1)(d)
Стаття 9(2), (3) і (4)	Стаття 9(2), (3) і (4)
Стаття 10(1)	Стаття 10(1)
Стаття 10(2), перше речення	Стаття 10(2), перший підпараграф
Стаття 10(2), друге речення	Стаття 10(2), другий підпараграф
Стаття 10(3)	Стаття 10(3)
Стаття 13(1) і (2)	Стаття 11(1) і (2)
Стаття 13(3), перше речення	Стаття 11(3), перший підпараграф
Стаття 13(3), друге речення	Стаття 11(3), другий підпараграф
Стаття 13(4)	Стаття 11(4)
Стаття 13(5)	—
Стаття 13(6)	Стаття 11(5)

Стаття 13(7)	Стаття 11(6)
Стаття 13(8)	—
Стаття 13(9)	Стаття 11(7)
Стаття 14	Стаття 12
Стаття 15(1)	—
Стаття 15(2)	Стаття 13
—	Стаття 14
—	Стаття 15
Стаття 16	Стаття 16
—	Додаток I
—	Додаток II